

Nieuws uit het donker 610

Eigenlijk waren er in de afgelopen week twee toppers: op vrijdag verzorgden we voor het Markland College de jaarlijkse filmdag voor ouders. Met de keuze voor *Bohemian Rhapsody* waren een uitverkocht huis en een topscore van 9,5 verzekerd.

En dan was er natuurlijk de in samenwerking met Cultuur Oudenbosch georganiseerde middag rond Vincent van Gogh. Ondanks de technische problemen vooraf liep het verder allemaal gesmeerd. *At eternity's gate* kreeg een 8,55.

Ook vorige week was er nog de vertoning van *Bumblebee* voor de leerlingen van het Markland. 'Transformerfilm' lijkt zelfs een begrip te worden: een robotachtig persoon kan in een fractie van een seconde veranderen in een snelle auto, een helikopter of een Volkswagen kever. Prima puberfilm.

Laat de foto's spreken

Klagen

Daar proberen we ons weinig van aan te trekken, we doen immers ons best, maar als een nieuwe bezoeker én het geluid te hard én het doek te groot vindt, zal dat dan misschien die ene 1 opgeleverd hebben die bij de scheurkaartjes zat, maar laten we zo'n klacht voor wat hij is: wel een beetje gezeur. Raakt het ons nou tóch?

Bafta's

Ook nu weer de belangrijkste winnaars van de Bafta's voor zover ze nog bij Fanfare te zien zullen zijn: *The favourite* (28/2) won met 7 dan wel de meeste Engelse Oscars, maar *Roma* (21/2) won de belangrijkste: die voor beste film en die voor beste regisseur. Beste bijrol was er voor Mahershala Ali in *Green book* (21/3). U moet wat naar beneden scrollen op [deze webpagina](#) voor de volledige uitslag.

N.B. *Free solo* werd uitgeroepen tot beste documentaire. Op de foto Olivia Colman met de prijs voor beste actrice in *The favourite*.

IFFR1

Van Theo Hoebink en de Onninkjes kregen we verslagen van hun bezoek aan de Volkskrantdag vorige week zondag. Theo meldde:

"Het is wonderbaarlijk hoe met zo veel mensen, zo'n ontspannen sfeer heerst tijdens de Volkskrantdag. We waren met bijna 15.000. We hadden de nummers twee (*Bathtubs over Broadway* red.) en drie (*Sons of Denmark* red.) van de publieks'ranking' in het programma. Dat was te merken: twee uitstekende films. Vooral *Bathtubs over Broadway* vond ik heel bijzonder. Volgend jaar weer! Als je er ook een keer bij wilt zijn: snel boeken. Het is binnen de kortste keren uitverkocht.

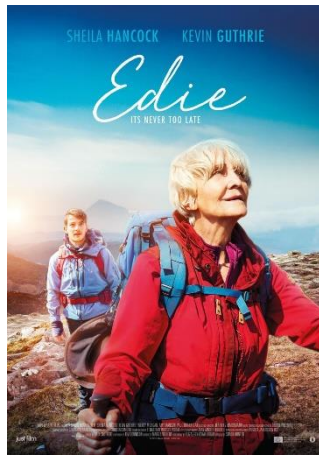

IFFR2

Deel 1 van de bijdrage van Marianne Onnink voegen we als bijlage toe.

De film van donderdag 14 februari: *Edie*

20.15 uur

Zo nu en dan is het goed om ook eens een kleine film aan te bieden die als “heerlijk avontuurlijke feelgoodfilm vol humor” staat aangekondigd. Dat de, met haar 85 jaar al aardig op leeftijd zijnde, Britse acteerlegende Sheila Hancock de 80-jarige Edith Moore mag spelen en ook de prachtige Schotse Hooglanden een rol spelen, rechtvaardigt de keuze ook.

Na de dood van haar dominante man George besluit Edie om een lang gekoesterde wens in vervulling te laten gaan: ze zal de Suilven, een berg in Schotland, gaan beklimmen. Eigenlijk kan ze dat niet meer, maar gelukkig is daar Jonny, die haar in de winkel voor klimmers helpt bij de aanschaf van de nodige uitrusting en nog wel vaker moet bijspringen.

“Het zal niemand verbazen dat ze ondanks hun tegengestelde karakters meer met elkaar gemeen blijken te hebben dan ze dachten (want zo hoort dat in het genre)...” (de Filmkrant)

“Aan de andere kant: op ambitieus camerawerk is niet bezuinigd. De IJslandse cameraman August Jakobsson zwiept met grootse gebaren de lucht in om de Schotse hooglanden vol bloeiende brem te tonen en dat geeft niet alleen Edie, maar ook de kijker een exotisch, rijk gevoel.” (Trouw)

Verenigd Koninkrijk 2017. Regie: Simon Hunter. Duur: 102' Met: Sheila Hancock, Kevin Guthrie, Paul Brannigan e.a. De film wordt met pauze vertoond; trailer [hier](#) op de Fanfaresite.

Hartelijke groet van Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdeuwilgen.

12 februari 2019.

Dit is een uitgave van *Filmtheater Fanfare*. Vertoningsadres: *Utopiazaal (Markland College) Pagnevaartweg 7, 4731 AA Oudenburg*. Contact programmering: 0165 314503

Bijlage: Verslag filmfestival Rotterdam 3 februari 2019 van Marianne Onnink. Deel 1:

- We starten de dag met: *Take me somewhere nice* (special jury award 2019): De Nederlands-Bosnische filmmaker Ena Sendijarevic onderzoekt in haar film de relatie tussen migrant en het land van herkomst. De hoofdpersoon Alma is er net als Ena opgegroeid en woont met haar moeder in Nederland en kent haar vader nauwelijks, maar als hij wordt opgenomen in een ziekenhuis in Bosnië, besluit ze hem op te zoeken. Samen met haar neef Emir en diens vriend Denis begint ze aan een roadtrip door het land waar haar wortels liggen. Het is het begin van een fraai spel tussen drie jongvolwassenen. Alle drie vertegenwoordigen ze een ander perspectief op een hevig globaliserende wereld. Het schept een mooi beeld van een migrant, die terugkeert naar haar roots met alle decepties van dien. We waren enigszins teleurgesteld over de film want we hadden meer van een prijswinnaar verwacht.

- De tweede film was *Bangla*, een speelse en charmante debuutfilm over de tweeëntwintigjarige Phaim uit de multiculturele wijk Torpignattarra in Rome. Wanneer hij op slag verliefd wordt op de vrijgevochten Asia, raakt Phaim in paniek. Volgens zijn traditionele ouders moet hij trouwen met een Bengalese vrouw en volgens de islam is seks voor het huwelijk een zonde. Filmmaker Phaim Bhuiyan baseerde *Bangla* op zijn eigen leven en speelt de hoofdrol in een gefictionaliseerde versie van zichzelf. Een eerlijke komedie over integratie en identiteit. Een opfrissertje, dat je met een glimlach de zaal doet verlaten, maar geen indruk achterlaat.

- De derde film: *Out of Tune* (Frederikke Aspöck) was weer een ouderwetse Deense film uit toch wel ons favoriete filmeland; ons vertrouwen werd wederom niet beschaamd. Op verdenking van grootschalige investeringsfraude wordt multimiljonair Markus Fons in voorlopige hechtenis geplaatst. Zelfverzekerd als hij is, rekent hij erop dat zijn connecties met de onderwereld hem in het huis van bewaring wel goed van pas zullen komen, maar het tegenovergestelde blijkt waar. Nadat hij door een gevangenisbende in elkaar is geslagen laat hij zich overhalen tot vrijwillige afzondering op een speciale afdeling die bescherming biedt aan de meest verachte bajesklanten: vadermoordenaars, vrouwenmishandelaars en kinderverkrachters. De arrogantie van de witteboordencrimineel steekt in deze gevangenis-komedie scherp af tegen het sociale stigma waaronder de overige gevangenen gebukt gaan. Een geweldig verhaal, gespeeld door echte mensen van vlees en bloed, zo typerend voor de Denen. Je ziet veel bekende acteurs de revue passeren, want je moet als filmmaker uit een kleine vijver vissen.